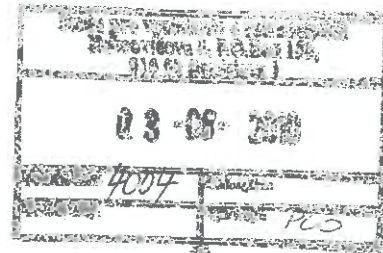
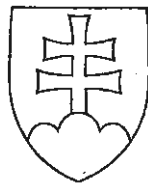

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 14. 1. 2010

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 14. 11. 2010

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV, spol. s r.o.**, so sídlom Brečtanová č. 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpeného Mgr. Petrom Ďurčekom, advokátom a konateľom spoločnosti **Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o.** so sídlom Drotárska cesta č. 102, Bratislava, proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisiiu**, so sídlom Dobrovičova č. 8, Bratislava, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. RP/34/2009 z 25. augusta 2009, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/34/2009 z 25. augusta 2009 **zrušuje a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie.**

Navrhovateľovi **nepriznáva** náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Navrhovateľ sa opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 21. októbra 2009, domáhal postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporcu č. RP/34/2009 z 25. augusta 2009.

Uvedeným rozhodnutím odporca rozhodol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 209 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) tým, že dňa 24. októbra 2005 o cca 22,30 hod. odvysielal program Noc vyvolených, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 určila Rada, za čo mu uložil podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa ustanovenia § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 659,69 € so splatnosťou do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia..

V odôvodnení rozhodnutia odporca uviedol, že na svojom zasadnutí dňa 08.11.2005 prijal uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi MAC TV s.r.o., čo bolo účastníkovi konania dňa 11.11.2005 riadne oznámené. Rada po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie vo veci rozhodla dňa 21.02.2006 rozhodnutím č. RP/285/2006, ktorým uložila účastníkovi konania za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu – pokutu vo výške 50 000,-- Sk. Na odvolanie účastníka Najvyšší súd SR rozsudkom č. 3SŽ 47/2007 zo dňa 18.10.2007 rozhodnutie Rady zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto rozhodnutia najvyšší súd okrem iného uviedol, že v danom prípade vysielateľ programu označil predmetný program obrázkom č. 2, ktorý sa nachádza v prílohe Jednotného systému označovania programov (ďalej len „JSO“) zo dňa 13.09.2005 a je opísaný ako program nevhodný pre maloletých do 15 rokov, čím využil možnosť, ktorá bola obsiahnutá v účinnej právnej úprave v čl. XIV ods. 4 JSO. Neobstojí argumentácia odporcu, že navrhovateľ svojim postupom porušil ustanovenia JSO zo dňa 10.07.2001, nakoľko samotné znenie zo dňa 13.09.2005 takýto postup navrhovateľovi umožnil. Podľa názoru súdu odporkyňa vydala nezákonné rozhodnutie, pretože predmetnú vec nesprávne právne posúdila. Rada po opätovnom posúdení skutkového stavu veci a všetkých podkladov pre rozhodnutie v predmetnej veci opätovne vo veci rozhodla dňa 22.01.2008 rozhodnutím č. RP/03/2008, ktorým uložila účastníkovi konania za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu vo výške 50 000,-- Sk. Na odvolanie účastníka najvyšší súd rozsudkom č. 5SŽ 30/2008 zo dňa 02.06.2009 toto rozhodnutie Rady zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že výrok rozhodnutia odporcu obsahuje nesprávne ustanovenia zákona, podľa ktorého mal byť navrhovateľ sankcionovaný. Rozhodnutie je teda nezákonné, keďže bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu. Úlohou Rady v ďalšom konaní bude, aby sa predovšetkým vysporiadala s plynutím lehôt – subjektívnej i objektívnej (§ 64 ods. 3 zákona č 308/2000 Z.z. v spojení s § 246d OSP) na uloženie sankcie v tejto veci a následne, pokiaľ konanie nezastaví, je Rada povinná rešpektovať právny názor súdu vyslovený už v tejto veci v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3 SŽ 47/2007 zo dňa 18.10.2007.

Rada v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej uviedla, že podľa čl. VII ods. 1 Jednotného systému označovania programov z 10.07.2001 platného a účinného v čase odvysielania predmetného programu „Vysielateľ označí kinematografické alebo dramatické diela, zvlášť filmy, série, seriály, vrátane animácie, dokumentárne, publicistické alebo iné programy ako **nevhodné a neprístupné pre skupinu maloletých**, ak obsahujú najmä:

e) sexuálne správanie prezentované ako formu zábavy, určenú výhradne dospelým,
f) vulgárny jazyk alebo obscénne gestá.“ Ako vyplýva z prepisu daného programu, tento obsahoval scény, kde bolo sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy, určená výhradne dospelým a taktiež bližšie popísané obscénne gestá. Na základe vyššie uvedených skutočností Rada dospela k záveru, že v rámci predmetného programu došlo k naplneniu klasifikačných kritérií odôvodňujúcich označenie programu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých. Účastník konania preto nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania programov, čím porušil ust. § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom k 24.10.2005. K námietke súdu, že vo výroku rozhodnutia bol uvedený neúčinný právny predpis Rada uviedla, že tu došlo k chybe v písaní, keď namiesto ust. § 67 ods. 3 písm. d) bolo omylom uvedené ust. § 67 ods. 3 písm. g) zákona č. 308/2000 Z.z. Pokiaľ ide o plynutie jednoročnej objektívnej lehoty v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., Rada rozhodla pri zachovaní objektívnej jednoročnej lehoty na rozhodnutie: táto lehota plynula odo dňa porušenia povinnosti, t.j. od 24.10.2005 do dňa začatia odvolacieho konania proti rozhodnutiu Rady č. RP/285/2006, t.j. do 24.04.2006, od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 3SŽ 47/2007 t.j. od 22.11.2007 do začatia odvolacieho konania proti rozhodnutiu Rady č. RP/03/2008, t.j. do 25.03.2008 a od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 5SŽ 30/2008, t.j. od 06.07.2009 do 25.08.2009, kedy Rada vo veci opätovne rozhodla, čo je spolu 11 mesiacov a 22 dní. Rada rešpektuje právny názor najvyššieho súdu a nespochybňuje skutočnosť, že navrhovateľ bol oprávnený použiť označenie programu „nevhodné pre maloletých do 15 rokov“, i keď kritéria pre takéto označenie stanovené neboli. V prípade predmetného programu však došlo k naplneniu klasifikačných kritérií, ktoré odôvodňovali kategorizovať a označiť program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých a práve z tohto dôvodu Rada skonštatovala, že navrhovateľ nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania programov, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, tá bola uložená v súlade s § 64 ods. 2 tretia veta zákona č. 308/2000 Z.z. pri zohľadnení závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a získané bezdôvodné obohatenie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas opravný prostriedok, v ktorom namietal, že správny orgán nielenže vydal napadnuté rozhodnutie po uplynutí objektívnej lehoty, ale aj nesprávne právne posúdil zistený skutkový stav veci, dospel k nesprávnym právnym záverom a tým k vydaniu nesprávneho a nezákonného rozhodnutia. Poukázal na skutočnosť, že najvyšší súd uložil v poslednom zrušujúcom rozhodnutí odporcovi, aby sa vysporiadal s plynutím objektívnej a subjektívnej lehoty na uloženie sankcie s tým, že ak konanie nezastaví, musí rešpektovať právny názor vyslovený v prvom zrušujúcom rozhodnutí. K záveru, že ku dňu vydania posledného rozhodnutia o uložení pokuty uplynulo z ročnej objektívnej lehoty 11 mesiacov a 22 dní uviedol, že namieta až dátum 25.08.2009, ktorý správny orgán považuje za okamih rozhodnutia. Poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe č.k. 6A180/93-38 z 26.05.1995, podľa ktorého v zákonnej lehote na vydanie rozhodnutia musí byť rozhodnutie účastníkovi konania aj riadne oznámené. V danej veci to znamená, že okamihom vydania rozhodnutia je deň jeho doručenia navrhovateľovi

05.10.2009, takže rozhodnutie bolo vydané po 13 mesiacoch a 2 dňoch, čo je v rozpore s § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. s dôsledkom jeho nezákonnosti.

Ďalej uviedol, že scény, ktoré on označil za striptíz, podľa odporcu predstavujú prezentáciu sexuálneho správania ako formy zábavy, čo však nevyplýva zo žiadnych argumentov a je len tézou bez vnútorného obsahu, čo platí aj pre scénu „Linda s Lenkou si do trojky zavolali Ríša“. Podľa názoru navrhovateľa odvysielaním predmetného programu nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty vymedzenej v čl. VII ods. 1 písm. e) Jednotného systému označovania účinného do 31.10.2005. Podľa čl. XIV ods. 4 JSO účinného od 01.11.2005 navrhovateľ si mohol zvoliť podľa vlastného uváženia označenie programu podľa nového JSO účinného od 01.11.2009. Záver správneho orgánu, že nevidí problém v označení programu piktogramom 15, hoci nebol určený obsah programov, ktoré by takýmto piktogramom mohli byť označené a takýto výklad čl. XIV ods. 4 JSO považuje za absurdný. Čl. VI ods. 1 písm. b) JSO účinného od 01.11.2005, podľa ktorého vysielateľ označí programy ako nevhodné pre maloletých do 15 rokov, ak obsahujú najmä sexuálne alebo erotické scény, umožnil navrhovateľovi tento program označiť piktogramom 15. Navrhovateľ má za to, že pre naplnenie skutkovej podstaty čl. V ods. 1 písm. d) JSO účinného od 01.11.2005 je potrebné zobrazenie závažnejších a zásadnejších scén, ako len scén sexuálnych a erotických. Napriek právnomu názoru najvyššieho súdu správny orgán opätovne uložil navrhovateľovi pokutu za porušenie povinností upravených v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. a článku VII ods. 1 písm. e) JSO účinného do 31.10.2005, a nie čl. V ods. 1 písm. d) JSO účinného od 01.11.2005. Navrhovateľ preto považuje uloženie pokuty za neodôvodnené a nezákonné. Z dôvodu porušenia ust. § 64 ods. 2 posledná veta zákona č. 308/2000 Z.z. nedostatočným uvedením dôvodov určenia konkrétnej výšky pokuty rovnako považuje rozhodnutie za nezákonné. Navyše rozhodnutie trpí vadou, ktorá tiež spôsobuje jeho nezákonnosť, a tou je neurčitosť výroku rozhodnutia. Podľa judikatúry najvyššieho súdu výrok rozhodnutia správneho orgánu musí obsahovať popis skutku v rozsahu miesto, čas a spôsob spáchania deliktu spolu s uvedením takých skutočností, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným, čo výrok napadnutého rozhodnutia nespĺňa, pretože nevymedzuje dostatočne presne a určito konkrétne porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý mal navrhovateľ porušiť. Ide o ďalší dôvod nezákonnosti tohto rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že odvolateľovi prizná náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že interpretáciu navrhovateľa vo veci plynutia objektívnej lehoty nepovažuje za správnu. Podľa názoru odporcu z ustanovenia § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. jednoznačne vyplýva úmysel zákonodarcu viazať koniec plynutia subjektívnej 6-mesačnej, ako aj objektívnej 1-ročnej lehoty na deň, kedy Rada o uložení sankcie rozhodla. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR č. 2 As 85/2008-76 zo dňa 23. júla 2009, ktorým bol navrhovateľom uvedený výklad prekonaný, nakoľko z neho vyplýva, že rozhodnutie bolo

vydané včas vtedy, ak bolo s určením žiadateľovi najneskôr v posledný deň zákonnej lehoty aspoň odovzdané na doručenie.

K ďalšej námietke navrhovateľa uviedol, že má za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je dostatočne zrejmé, akou úvahou sa spravoval pri posudzovaní predmetného konania. Uvedené správanie nie je všeobecne považované za bežné, spoločensky akceptované správanie, ktorého prezentácia by bola vhodná pre maloletých, pričom odporca dôsledne odôvodnil možný negatívny dosah prezentácie tohto správania na maloletých.

Ani námietku nerešpektovania právneho názoru najvyššieho súdu nepovažuje odporca za dôvodnú, pretože v rozhodnutí nespochybnil skutočnosť, že navrhovateľ bol oprávnený použiť označenie programu „nevhodné pre maloletých do 15 rokov“, ale v prípade predmetného programu došlo k naplneniu klasifikačných kritérií, ktoré odôvodňovali kategorizovať a označiť program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých a práve z tohto dôvodu Rada skonštatovala, že účastník konania neoznačením daného programu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania programov, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. S prihliadnutím na doterajšiu rozhodovaciu prax Rady je dôvodné predpokladať, že navrhovateľom uvádzané scény by napĺňali definíciu pornografie. Rada dospela k odôvodnenému záveru, že v rámci uvedeného programu došlo k zobrazeniu obscénnych gest a sexuálneho správania prezentovaného ako forma zábavy určenej výhradne dospelým.

Odporca má tiež za to, že výška pokuty uložená napadnutým rozhodnutím je v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnená. Z odôvodnenia vyplýva, že pri jej určovaní Rada prihliadala na závažnosť daného správneho deliktu, jeho trvanie, rozsah a dosah vysielania, mieru zavinenia a následky porušenia uvedenej povinnosti.

K namietanej vade spočívajúcej v neurčitosti výroku rozhodnutia odporca uviedol, že výroková časť napadnutého rozhodnutia je formulovaná presne, úplne a dostatočne určito, spôsobom, ktorý vylučuje zameniteľnosť skutku s iným, exaktne popisuje konanie, ktorého sa navrhovateľ dopustil a v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu, za ktorý mu bola uložená sankcia.

V zmysle uvedeného odporca zastáva názor, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona, jeho rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené, napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu sú v súlade so zákonom, preto navrhuje, aby najvyšší súd jeho napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu námietok navrhovateľa obsiahnutých

v podanom opravnom prostriedku a po prejednaní veci na ústnom pojednávaní (§ 250q ods.1 OSP) dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a horeoznačeného rozhodnutia odporcu, ktorým rozhodol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 24. októbra 2005 o cca 22.30 hod. odvysielal program Noc vyvolených, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 určila Rada, za čo mu uložila pokutu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) v spojení s § 67 ods. 3 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 659,69 €.

V zmysle námietok navrhovateľa sa najvyšší súd musel predovšetkým vysporiadať s námietkou, že Rada pri vydaní napadnutého rozhodnutia nedodržala jednoročnú objektívnu lehotu, pretože za deň vydania rozhodnutia treba považovať deň jeho doručenia, t.j. 5. október 2009.

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania priestupku, Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Podľa § 246d prvá veta OSP, ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zodpovednosť za porušenie povinnosti uloženej zákonom č. 308/2000 Z.z. zaniká najneskôr uplynutím objektívnej jednoročnej lehoty, ktorá plynie odo dňa porušenia povinnosti. Podľa ustálenej judikatúry k zániku zodpovednosti za správny delikt prihliada súd z úradnej povinnosti. V konaní nebolo sporné, že ku dňu, kedy Rada vydala v tejto veci svoje posledné, v poradí tretie rozhodnutie, t.j. ku dňu 25. augusta 2009, uplynulo z tejto jednoročnej lehoty 11 mesiacov a 22 dní. Odvolací súd sa však stotožnil s právnym názorom navrhovateľa, že samotným vydaním rozhodnutia Radou lehota plynúť neprestala, ale stalo sa tak až dňom doručenia tohto

rozhodnutia navrhovateľovi, t.j. dňom 5. októbra 2009, teda až po uplynutí jednoročnej objektívnej lehoty.

Vzhľadom na tento záver preto najvyšší súd bez toho, aby vecne skúmal splnenie ďalších zákonných podmienok pre uloženie pokuty, napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. a) v spojení s § 250i ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

V konaní úspešnému navrhovateľovi najvyšší súd nepriznal náhradu trov konania, pretože mu vznikli iba trovy právneho zastúpenia, ktoré si v zákonnej lehote nevyčísľil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková *Alena Augustiňáková*

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

